

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ
DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Elna nuo 1946 metų
Kuplėklis,
1961 m. spalio 7 d.
Šeštadienis
Nr. 80 (1568)
Kaina 2 kap.

ŪKINIŲ DARBŲ DIENORAŠTIS

Redakcijos NEETATINIS ŽEMĖS ŪKIO SKYRIUS
nurodo, ką dirbsime ateinančią savaitę

Kada šių metų pavasaryje „Sakalo“ žemės ūkio artelėje valdybos pirminku pradėjo dirbti Povilas Žvirblis, sustiprėjo darbo drausmė, kolūkiečiai pamatė, kad ir jų artelė turi visas galimybes išbristi iš atsilikimo, daugiau gaminti žemės ūkio produktų. Visiems gerai žinoma, kad nuo to, kiek ir kokių sukaupiama pašarų gyvuliams, kaip laiku nuimamas derlius, priklauso tolesnis kolūkio žengimas į priekį. Tačiau reikia pasakyti, kad šioje srityje „Sakalo“ kolūkyje yra gana rimtų trūkumų. Ypač tas liečia pirmąją laukininkystės brigadą, kur brigadininku dirba Vitalijus Mikolūnas.

Kolūkis už sėklinius dobius galėjo gauti neblogas pajamas. Tačiau dėl valdybos ir brigadininko apsišėdimo apie keturi hektarai sėklinių dobių buvo nupiauta labai pavėluotai, ir žymi dalis sėklių išbyrėjo. Iki šiolei liko nenuimtas tas linų plotas, kurį turėjo nurauti Lino Klimkos šeima. Kolūkyje tikrai neįvertinama ši pajaminga žemės ūkio kultūra. Pavasario metu užpernykščiai linai buvo deginami, o dabar dalis linų derliaus nenuimama ir taip pat žūsta.

Išankstiniai apskaičiavimai rodo, kad kolūkyje ir šiais metais trūks pašarų. Dalinai ši trūkumą būtų galima užpildyti, susilosuojant visų runkelių lapus, net ir senesnes lapų žoles. Artelėje reikia rimtai susirūpinti derliaus kūlimu, jo apsauga. Žymi dalis vasarinių javų stovi sukruti lauke arba klaukais stogais klojimuose. Jie nustos savo vertės, jeigu nebus greitai iškulti ir sutvarkyti.

Blogai dar šeiminkaujama, nededamas tvirtas pagrindas sekančių metų derliui. „Tiesos“ kolūkio antroje laukininkystės brigadoje. Šios brigados brigadininkas Petras Žalnikavičius nepajėgia įvesti linkamos darbo drausmės. Čia buvo uždelsta žiemkenčių sėja. Dabar labai lėtai nuimamas šakniavaisių derlius. Žymi dalis neiškultų javų stovi lauke.

Kadangi vasarą blogai buvo prižiūrėti kukurūzai ir kaupiamieji, tai iš jų pašarų bus pagaminta tikrai nedaug. Siekiant papildyti pašarus, nei vienas grūdas neturi likti lauke.

Gėdingai buvo uždelsta žiemkenčių sėja miškų ūkio pagalbiname ūkyje. Ūkvedys M. Urbonavičius, miškų ūkio vadovai mažai rūpinasi greičiau pabaltgi derliaus kūlimą.

Atrodo, „Alizavos“, „Tiesos“, „Noriūnų“ kolūkių valdybos galėjo pasimokyti iš praėjusių rudenį padarytų klaidų. Šiose artelėse praėjusių rudenį žymi dalis dirvų nebuvo suarta, nebuvo parengta žemė kukurūzų, cukrinių runkelių sodinimui. Mėsas rudenį taip pat nebuvo išvežtas. Ir šiais metais šie kolūkiai beveik dar nepradėjo iš rudens arti dirvų. Tam darbui neparengti traktoriai ir kita technika.

Laiku atlikime visus ūkinius darbus, sėkmingai užbaikime derliaus nuėmimą. TSKP XXII suvažiavimo garbei suarkime dirvas, padėkime tvirtą pagrindą sekančių metų derliui.

M. ŠATKAUSKAITĖ
Byčių parodomąjo bandymų ūkio vyr. agronomė

J. PETRONIS
Redakcijos neetatinio žemės ūkio skyriaus narys

SPALIO 9—15

Javų kūlimas.
Bulviakasis,
daržovių nuėmimas.
Rudeninis dirvų
arimas.

KOVA UŽ GAUSŲ
DERLIŲ

„Šetekšnos“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai apie savojo kolūkio traktorininką Joną Pečką atsiliepa tik geru, šiltu žodžiu. O to jis tikrai vertas. Šaunusis traktorininkas kolūkyje dirba jau 5 metus. Daug žemės jis suarė per tą laiką, daug atliko įvairių kitokių darbų — ir vis stropiai, su jaunatviška energija. Ne veltui kolūkiečiai didžiuojasi Jonu Pečkum, kuris savo plieniniu žirgu jiems palengvina darbą, juos pavaduoja.

Dabar Jonas Pečkus, ardamas dirvas, jau nemaža nutiesė lygių vagų, tuo padedamas tvirtą pagrindą sekančių metų gausiam derliui. Kolūkyje jau suarta beveik pusė visų dirvų. O tai didelis Jono Pečkaus nuopelnas.

Kaip ir šaunusis traktorininkas, toks pat energingas ir stropus yra prikabinėtojas Bronius Magyla. Nuotraukoje ir matote Bronių Magylą, stebintį, kaip Jonas Pečkus greit pašalina nedidelį sutrikimą, ir traktoriaus motoras vėl sugaus, vėl tiesis lygios arimų vagos.

V. Ginto nuotr.

Šia pašarus. Vidmantas stengiasi, kad verseliams niekada nepritrūktų žalių pašarų, miltų, sėmenų atliekų bei pieno. Pastaruoju laiku visi verseliai per parą priauga po 720 gramų. Pagal svorio priaugimą jaunas verselių augintojas rajone užima pirmąją vietą.

Jaunuolis suranda laiko ir mokslui. Pabaigęs darbą fermoje, Vidmantas skuba į Kvietkų vakarinę mokyklą. Jis mokosi aštuntoje klasėje. Savo žinias Vidmantas svajoja gilinti žemės ūkio technikumė.

Nuotraukoje matome verselių augintoją Vidmantą Valionį.
M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

— Tai mūsų kolūkio švyturys, — taip atsiliepa Pandėlio rajono „Lenino keliu“ kolūkio kolūkiečiai apie septyniolikmetį verselių augintoją komjaunuolį Vidmantą Valionį. Šį pavasarį jis ėmėsi auginti daugiau kaip 50 verselių. Kiekvieną rytą Vidmantą Valionį galima surasti fermoje. Čia jis valo gardus, ruo-

ŽINIOS

apie ūkinių darbų eigą rajono kolūkiuose
1961 m. spalio 5 d.
(procentais)

eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Pasėta žiemkenčių	Rudeninis arimas	Nuimta kukurūzų	Nuimta bulvių	Iškulta linų	Pakloti linų	Iškulta grūdinių ankštinų
1	„Adomynė“	*	11,5	*	25,0	—	*	42,7
2	„Alizava“	*	—	92,2	24,4	—	—	62,0
3	„Antasava“	90,0	15,0	89,4	25,0	—	58,8	67,3
4	„Atelitis“	*	17,7	94,4	7,5	22,6	22,6	34,2
5	„Atžalynas“	93,8	5,0	61,8	14,3	—	—	80,4
6	„Aukštaitė“	96,1	47,7	*	12,5	34,7	*	29,2
7	„Aukštupėnai“	*	29,4	*	14,3	—	—	52,9
8	„Aušra“	*	16,9	52,6	26,7	—	—	52,9
9	Byčių parod. b. ū.	*	11,8	*	27,8	—	—	40,0
10	„Bugailiškiai“	*	29,4	*	8,8	—	26,7	40,4
11	„Gegužės Pirmoji“	95,0	62,5	*	16,7	90,3	71,0	68,1
12	„Juodpėnai“	*	23,5	*	17,5	44,4	44,4	62,2
13	„Laisvė“	*	38,1	*	33,8	—	—	44,5
14	„Laukminiškiai“	*	16,7	*	—	—	—	70,5
15	„Lėvu“	86,3	31,1	*	28,0	*	*	34,1
16	„Lukonys“	*	8,8	*	31,1	—	50,0	41,6
17	M. Melnikaitės v.	*	74,0	*	16,7	*	45,5	47,3
18	„Mičiurino v.“	*	25,0	*	11,1	—	5,0	64,3
19	„Mituva“	88,6	33,0	*	—	18,8	9,4	36,4
20	„Mūsų rytojūs“	*	12,8	60,0	17,1	—	—	51,5
21	„N. gyvenimas“	92,2	36,5	73,2	41,9	47,6	*	50,0
22	„Nemunas“	95,5	42,6	88,9	14,6	50,0	*	34,3
23	„Neris“	*	3,3	83,3	25,9	58,1	*	42,1
24	„Norlanai“	*	12,1	*	22,2	35,0	—	47,7
25	„Pakupys“	*	39,7	*	18,8	23,8	23,8	36,4
26	„Palanga“	84,1	35,8	*	7,7	—	—	73,6
27	„Pergalė“	95,8	56,5	*	20,0	—	—	69,5
28	„Pirmoji vaga“	*	17,4	91,7	20,8	—	33,3	34,4
29	„Pirmūnas“	*	37,0	*	25,6	—	—	52,5
30	„Pyvesa“	*	3,0	67,4	40,0	26,1	—	67,5
31	„Sakalas“	*	29,4	*	21,6	17,8	17,8	48,9
32	„Salamiestis“	87,5	32,9	*	45,0	—	*	78,8
33	„Skodlnys“	*	9,5	*	2,2	47,8	47,8	27,7
34	„Šetekšna“	*	45,8	*	13,0	—	—	29,1
35	„Šviesa“	*	49,2	*	8,3	—	76,2	60,1
36	„Švyturys“	*	42,5	*	40,0	30,4	—	75,7
37	„T. pirmanas“	*	14,0	*	16,7	—	50,0	77,7
38	„Tiesa“	86,5	9,5	*	6,3	—	—	39,7
39	„Uoginiai“	86,7	43,8	54,7	84,3	*	*	79,6
40	„Vedrupys“	*	7,7	95,2	31,4	44,4	—	29,0
41	„Vėžlonys“	*	44,2	*	30,6	—	—	27,5
42	„Vtenybė“	*	39,6	*	26,7	—	*	34,1
43	„Žadeikiai“	*	37,5	*	16,3	80,6	80,6	51,7
44	„Žalgiris“	*	25,0	*	5,0	—	—	38,7
Viso kolūkiuose:		97,4	27,6	93,6	22,6	22,7	39,2	49,0

— Ivykdė planą

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

MOSŲ
REIDAS

TIKRINAME SOCIALISTINIŲ ĮSIPAREIGOJIMŲ VYKDYMĄ

Pirmoje eilėje — trąšų klausimas

Jau eilė metų, kai „Bugailiškių“ kolūkyje neįvykdomi prisilmtieji socialistiniai įsipareigojimai tiek mėsos, tiek ir pieno gamyboje. Kolūkio vadovai dėl to bando teisinis, kad, girdi, artefėje blogos žemės, nėra gerų ganyklų, todėl čia ir esančios pagrindinės atsilikimo priežastys. Tačiau kaip gi yra tikrumoje?

Šiais metais „Bugailiškių“ kolūkis 100 hektarų žemės ūkio naudmenų įsipareigojo pagaminti 45 centnerius mėsos, o 100 hektarų aramos — 40 centnerių kiaušienos. Kaip gi vykdomas duotas žodis? Kol kas — labai silpnai. Nors iki metų pabaigos teliko vos trys mėnesiai, tačiau mėsos 100 hektarų žemės ūkio naudmenų tepagaminta 12 centnerių. Ne kiek geriau kolūkyje einasi ir su kiaušienos gamyba, nes čia 100 ha aramos tepagaminta 13 centnerių kiaušienos mėsos.

Kolūkyje kiaušienos laikomos per dvi vietas. Ypač kolūkiečiai džiaugiasi nauja tipine kiaušide. Joje dirba kiaušininė Elena Kaulakienė.

— Darbšti moteris! Ak, kad taip daugiau pašarų... — norom nenorom išsprūsta iš buvusio kiaušinių fermos vedėjo Rimanto Šimonio lūpų atodūsiai.

Iš tiesų Elena Kaulakienė darbšti, sąžininga moteris. Dirbdama kartu su pašarų paruošėju Algiju Trumpicku, ji šiuo metu prižiūri 22 veislines kiaušines, 60 paršelių, 23

beonus ir 2 kuilius. Visos kiaušienos gerai auga ir, atrodo, kolūkiui galėtų duoti geras pajamas. Deja, kolūkio raštinėje galima užgirsti ir kitokių nuomonių:

— Kiek besistengtų Kaulakienė, vis tiek be pašarų nieko nepadarysi.

O buvęs kiaušinių fermos vedėjas Rimantas Šimonis dar atviresnį prisipažįsta:

— Įsipareigojimų neįvykdysime, jeigu ir toliau taip bus.

Pas Petrą Baršauską esančioje kiaušidėje dirba kita kolūkio kiaušininė. Tai — Ona Varaškevičiūtė. Mergina irgi stengiasi, dirba visomis jėgomis. Jos priežiūroje — 30 bekonų, 22 paršeliai, 20 paršavedžių. Tačiau kai kolūkyje sklinda gandai, kad pašarų kiaušienoms teuzteks vienam mėnesiui, tai ji ne juokais susirūpinusi:

— Reikia ieškoti išeities, būtinai ieškoti išeities!

Kyla klausimas: kur gi rasti tą išeitį?

Kaip išbristi iš atsilikimo, teisingai galvoja kolūkio agronomas Antanas Pilka:

— Pirmoje eilėje mums reikia išspręsti trąšų klausimą... Jei bus trąšų, tai bus ir grūdų, ir bulvių, ir runkelių... Mano manymu, mūsų kolūkio sąlygomis, reikėtų pradėti nuo kultūrinių pievų, žūt būt reikia išauginti gerus kukurūzų derlius. Kai šitai bus pasiekta, tada bus galima kraukui, bedurpių, daugiau naudoti ruginius šiaudus. O juk ne paslaptis, kad kol kas pas mus ruginiai šiaudai buvo naudojami kaip pašaras. Dabar pas mus vykdomi kai kurie melioracijos darbai, ir tai leis sukaupti žymiai didesnę pašarų kiekį.

Be abejo, teisingai galvoja agronomas Antanas Pilka. Panašios nuomonės yra ir per dvidešimt metų — beveik kiti kolūkio vadovaujantys

asmenys. O kaip mano patikimi Petras Gagilas?

Taigi, visi laukia pirmo žodžio. Bet jo kažkodėl nesulaukia...

Be to, kiaušienos gamyba daug kuo priklauso nuo pieno ūkio išvystymo. Kaip žinome, kolūkyje šiais metais įsipareigota iš kiekvienos visuomeninės karvės primelžti po 1800 kg pieno, o 100 ha pagaminti — 150 cnt. Tiesa, tai nėra dideli įsipareigojimai, bet kol kas ir jie neįvykdomi. Jau praėjo devyni mėnesiai, bet vidutiniškai

roma „Bugailiškių“ kolūkyje, kad tai būtų pasiekta? Kol kas labai maža. Baigiasi ūkiniai metai, ir kolūkio vadovai turi dėti visas pastangas prisilmtųjų socialistinių įsipareigojimų įvykdymui. Reikia stengtis laiku ir be nuostolių baigti sutvarkyti derlių, spartinti kailių, kasti bulves, iš šakniavaisių gaminti silosą. Daugiau sukaupti durpių. Tik daug ir nuostirdžiai dirbant, leisiant naujų rezervų, bus galima išbristi iš atsilikimo.

K. PAKETURIS
Korespondentų posto narys
VI. JASINSKAS
„Stalino keliu“ laikraščio
ats. sekretorius

NUO SUVAŽIAVIMO — IKI SUVAŽIAVIMO

Išaugo miestelis. Tačiau jam nereikia dešimtmečių — jis iškilo per vienus keltus metus! Taip augti miestai gali tik pas mus — Tarybų šalyje!

Neseniai čia dar buvo dykvietė, o šiandien, štai, puiklausia gyvenvietė.

Čia ir bendrabučiai, ir pirtis, ir vandentiekis...

Nuotraukoje: Šepetos durpių kraiko fabriko gyvenvietė.

N. Ginto nuotr.
Ir tekstas

IŠ PRAEJUSIO
MĖNESIO
REDAKCIJOS PAŠTO

(Per praėjusį mėnesį
redakcija gavo 154
laiškus)

Rajono darbo žmonės ir toliau su didžiuliu dėmesiu svarsto istorinius dokumentus — TSKP Programos ir įstatų projektus. Šia tema laikraščio „Salamiesio“ kolūkio pirmininkas partinės organizacijos sekretorius S. Stankovičienė, ūkininkų septynmėnės mokyklos direktorius A. Matukas, „Skodinio“ kolūkio pirmininkas J. Masilionis ir nemaža kitų.

Rugsėjo mėnesyje iš korespondentų buvo gauta nemaža laiškų apie svarbius rajono gyvenimo įvykius — pirmąją rajono partinę konferenciją, rajono mokytojų pasitarimą, gyvulininkystės darbuotojų, kolūkių pirmininkų ir žemės ūkio specialistų konferenciją ir vykusią dailininkės Veronikos Šleivytės darbų parodą.

Apie „Pirmūno“ kolūkio gyvenvietę, kaip ji atrodys po dešimt-dvidešimt metų, įdomią medžiagą atsiuntė Pranas Skardžius. Vertingą straipsnį apie bloky gamintojų darbą, pareiškdamas kai kuriuos samprotavimus bloky gamybai paspartinti, parašė darbininkas P. Kazlauskas.

Ateistinėmis temomis laikraščio rašė rajono statybos baro pirmininkas partinės organizacijos sekretorius Vilijus Masilionis, K. Gružauskas ir kt.

Savo laiškuose apie darbą taip pat pasisakė „Salamiesio“ kolūkio karvių melžėja J. Agiejeva, „Pirmosios vagos“ kolūkio traktorininkas Antanas Zuoza, „Pyvesos“ kolūkio karvių melžėja B. Zozaitė ir kt. kolūkinio kaimo darbų pirmūnai.

Redakcija už vertingus straipsnius dėkoja J. Petroviui, B. Šaštokaitai ir kitiems.

Su linarove traktorininkas Jonas Adomėlis „Vėžionių“ kolūkyje nurovė 21 ha linų. Linarūtę jis atliko sparčiai ir gerai. 4 ha sugulusių linų nurovė kolūkio moterys.

J. KĖBURAS

■ ■ ■

„GEGUŽĖS PIRMOSIOS“ kolūkyje ūkininkuose darbuose pirmąją antros brigados žemdirbiai. Brigadininku čia dirba Jonas Matulis. Brigadoje sparčiai kasamos bulvės, tvarkomi linai. Tvarkanieji linų šiaudellus, stropiai dirba Ona Kairienė, Vanda Želžienė, Janina Zlotkutė ir kitos brigados moterys. Netrukus linų šiaudellai bus pristatyti į fabriką.

J. KLEVYS

■ ■ ■

Sparčiai kasa bulves „Vėžionių“ kolūkio trečios brigados kolūkiečiai. Pastoviai dirba 15—17 kasėjų brigada. Jiems talkininkauja Raguvelės žemės ūkio techniko pirmo kurso moksleiviai.

J. KAIRYS

SUSIRŪPINKITE DERLIAUS APSKAITA

„Pirmūno“ kolūkio pirmoje brigadoje, kur brigadininku dirba Jonas Šulskys, rugsėjo 22 dieną buvo kuliama miežiai. Tačiau labai negerai, kad kalimo eiga buvo palikta savileigai. Prie kalimo patį brigadininkas nedalyvavo — jis patikėjo šį darbą savo pavaldotojui J. Malinauskui. Dalyvaavo čia ir revizijos komisijos narys J. Vilėnė. Žodžiu, kiek buvo priklulta ir kiek grūdų buvo nuvežta į sandelį, niekas nežino.

— Kam čia užsiminėti bereikalingu formalizmu, — paaiškino revizijos komisijos narys J. Vilėnė, kai pa-

sitelravome, kodėl nevedama jokia dokumentacija.

Kolūkyje reikia nedelsiant susirūpinti grūdų apskaita; jų apsauga. Juk ne paslaptis — pasitaiko dar pavienių asmenų, kurie blogam išnaudoja arteles vadovų apsilėidimą, kontrolės nebuvimą. Blogai, kad čia vėluojama ir žemkenčių sėja.

J. LAŠAKAUSKAS

KORESPONDENTO

DARBO PLANAS

Draugai korespondentai! Šį mėnesį pradės darbą TSKP XXII suvažiavimas. Kolūkinio kaimo žemdirbiai, įkvėpti istorinių Partijos nutarimų, šią išymią datą sutinka naujomis darbo dovanomis. Visuomet prisiminkime, kad spalio mėnuo — lemiamas laikotarpis galutinai sutvarkant derlių, kaupiant pašarus. Redakcija laukia, kad jūsų laiškuose būtų rašoma apie tai, kas daroma, kad kolūkių laukuose ne liktų nei vienos varpos, kad neliktų nei vienos vagos neuimtų šakniavaisių. Nepamirškime, kad tuos plotus, kur buvo bulvės, reikia nuarti. Tuo pačiu bus surinktas papildomai nemažas bulvių kiekis.

Rašykite apie tai, kaip pas jus kuliama javai. Darykite viską, kad šį mėnesį būtų pilnai užbaigtas javų kailimas. Kuo ilgiau nekultū jėvai stovės klotimuose, tuo bus gaunamas mažesnis derlius, nes dalį grūdų suės pelės. Visuomet rašykite apie tuos žmones, kurie geriausiai dirba nuimant derlių, kulant javus. Kartu nepamirškite griežtai pakritikuoti tuos gamybos barų vadovus, kurie uždelsia derliaus nuėmimą, kailimą, nepakankamai rūpinasi pašarų sukauptimu. Dabar dar galima papildyti pašarų atsargas, susilosavus visus runkelių lapus, net bulvienojus bei užalikusius atolus.

Šiuo metu dedamas pagrindas ateinančių metų derliui. Nuo to, kaip mūsų rajono kolūkiuose šį rudenį bus suartos visos dirvos, priklausys sekančių metų derlius. Į tuos plotus, kur pavasarį bus sodinami kukurūzai, cukriniai runkeliai, dabar, rudenį, reikia išvežti mėšlą ir jį aparti.

Daugumoje rajono kolūkių dar silpnai vykdomi socialistiniai įsipareigojimai mėsos ir pieno gamyboje. Rašykite apie tai, kas daroma pas jus, kad visur būtų dirbama pirmūnų pavyzdžiu. Savo laiškuose nurodykite, dėl kokių priežasčių atsilieka tas ar kitas kolūkis gyvulininkystės produktų gamyboje. Konkrečiai, pavardėmis nurodykite to atsilikimo kaltininkus. Siekite, kad mūsų rajone nebūtų atsiliekantių kolūkių, atsiliekantių gamybos barų.

„Stalino keliu“ redakcija

LITERATŪRINIS PUSSLAPIS

PRIE KULIAMOSIOS.

Pamažu pasitraukė tamsi naktis, užleisdama vietą rūškanam rudens rytui. Patys pirmieji prie kuliarnos atskubėjo traktorininkas B. Špirka ir mašinistas J. Zalba. Pakilę iš malonaus rytmečio miego, tylo mis triūsia kiekvienas apie savo mašiną. Dar kartą patikrina dalis, ištepa guolius.

— Štandieną turėtume pabalgti, — prataria mašinistas J. Zalba, pažvelgęs į didžiulį kviečių prėsą.

— Gal pabaigsime, — lyg nenoromis atsako traktorininkas B. Špirka.

— O tada į trečią brigadą, — toliau tęsia pokalbį J. Zalba. — Ten nemažai darbelio bus. Bet nieko — spustelėsime ir iškušlėsime.

Po vieną, po du pradeda rinktis ir kolūkiečiai. Vyrų, subėdę šakes kiojimo pašalėje, rūko. Moterys, susibūrusios prie kiojimo durų, dalinasi naujienomis.

Staiga ramią rytmečio tylą sudrumsčia B. Špirkos vedamas „Bielarusj“. Iš pradžių traktoriaus variklis, spaudydamas dūmų ratilus į viršų, pašėlusiai parpia. Po to užsiveda ir didysis traktoriaus motoras.

— Pradedam! — atsisdėjęs ant traktoriaus sėdynės, sušunka B. Špirka.

Vyrų meta nuorūkas ir skirstosi kiekvienas prie savo darbo. O „Bielarusj“ iš lengvo pradeda sukti kuliarnąją. Merginos verčia

nuo prėslo kviečių pėdus, o vyrų neša juos prie mašinų. Čia A. Misiūnas su A. Gabrėnu pasimainydami nesutrūksta srove keliai ir keliai į viršų pėdus. Ant kuliarnosios staliuko žvitriai darbuojasi A. Špirklėnė ir G. Kiškienė. Jos pėdus padavinėja leidėjui J. Bratėnui. Kuliarnoj riamodama ryja ir ryja kviečių pėdus. Iš kuliarnosios šlaudai krinta ant pneumatino transporterio ir bemačiant atsiduria kitame kiojimo gale ant prėslo.

— Čia tai gerai sugalvota, — linksmi šypsodamasis, rodo traktorininkas B. Špirka šį transporterį grūdų vežikul. — Nei tau šakėmis tampyti, nei prakaltą lieti.

Sparčiai auga mašų krūva su auksiniais kviečiais. L. Dešrys su S. Kiškiu juos krauna ant svarstyklių. Pasverti grūdų mašai tuojau kraunami į sunkvežimį.

— Vyrų, važiuojam! — lipdamas į sunkvežimio kabiną, sušunka šoferis P. Voguļys. Jo valnuojama automašina, pilna kviečių mašų, pamažu nuvažiuoja vingiuotu lauko keliuku sandėlio link.

Kulėjai braukia prakaltą, nuslėmė švarkus ir dar su didesne energija kimba į darbą.

V. DEŠRYS

„Naujo gyvenimo“ kolūkis.

J. JANILIONIS
Vl. Rekašaus v. vld.
mokyklos mokytojas

ŽMOGUS IR ŽVAIGŽDĖ

Kai šilas, upelis, arimas,
laukai

Nakties prietemojepaskęsta,
Mažytė žvaigždė spindi

tyliai, ilgai,
Kita tik sušvinta — ir gęsta.

Nukrinta žemyn, ir tik
keltas šviesus

Jos kryptį kritimo parodo.
Jos keltas per akas ilgas,

tiesus,
Bet slauras tas keltas, māt

rodos.
Žmogus gi taip pat, įeigu

elna keliu,
Kur veda į nebilią tamsą,

Netenka jausmų, taip
širdingų, gilių,

Ir greit, kaip žvaigždė ta,
užgęsta.

Bet gimė Tėvynėje mūsų
žmogus —

Taip pat kaip visi žemėj
glimsta.

Svajojo atlikti jis žygius
didžius,

Ir jautė: širdis jo nerimsta.
Daina nenutils, ilgai dar

aidės.
Daina taip skambį ir

švelnutė,
Kaip kilo didvyris

pasveikint žvaigždės,
Pavirtęs patsai į

žvaigždutę.

• DĖKINGAS BROLIAMS LATVIAMS

Jau dvidešimt metų prabėgo nuo Didžiojo Tėvynės karo pradžios, bet ty rūdžių dienų aš negaliu užmiršti ir šiandieną. Tai buvo tikrai baisūs, kruvini metai. Dar ir šiandieną motinos gedi savo sūnų, žmonos — vyrų, seserų — brolių, mylimųjų... Bet ar beprisišau juos? Karas daug ką negrįžtamai nuėmė.

Dabar, kada mūsų šalis stato didinguosius komunizmo rūmus, Vakaruose vėl mums grašinama karu ir ugnimi, mirtimi ir krauju... Nepribaigti prie Stalingrado hitlerininkai vėl kelia galvą. Už tai man norisi sušukti: budėkim, draugai!

Tai niekad neturi pasikartoti!

Šiandien taikos gynėjų grotose — milijonai darbo žmonių, jų tarpe ir mes, paprastai kupiškėnai. Ir aš neabejoju: mes nugalėsime. Nėra stipresnės jėgos, kaip tautų draugystė, visų tautų vienintelis troškimas — išsaugoti taiką, sutramdyti hitlerinius polikuonis!

Prieš dvidešimt metų hitleriniai žudikai norėjo mane sušaudyti. Jau buvau nuvestas ir prie duobės, bet man pavyko pabėgti (smulkiau apie mano išgyvenimus okupacijos metais rašoma knygoje „Šūviai saulėtekio“, kurios autorius — Vl. Jasinskis). Tačiau to dar buvo mažai. Hitlerininkai persekiojo ir toliau. Tik nuoširdi darbo žmonių pagalba, nuo žirus latvių Fiderių rūpinimas mane išplėšė iš mirties nagų. Aš amžinai būsiu dėkingas latviams Fideriams!

Tiek Didžiojo Tėvynės karo frontuose, tiek ir okupuotoje priešio teritorijoje — visur mus lydėjo tarybinių tautų draugystė, visur mes kautėme tvirtą ruosį, latvio, ukrainiečio, gruzino ranką...

Nors tos rūdžiosios dienos jau praaitėjo, bet jų pamiršti niekad negalima. Budėkime, žmonės!

A. PETRAUSKAS
Darbininkas

GYVENIMO DŽIAUGSMAS

Br. JONUŠKA

Už nedidukės samanotos kaimo pirkelės langų niūriai alsuoja 1927-ųjų metų darganos ruduo. Pažiūgusi žemė nemėla praėinančiam ar pravažiuojančiam. Pirkelėje spinksulė žibsi. Ilgi, juodi žmonių šešėliai neramiai blaškosi kambarelio sienomis... Neramu.

— Gal, sakau, prigultum, Stepuke? — mielos motinos akys šiltai žvelgia į sūnų. Jai viskas žinoma. Motina jau girdėjo, kaip jos sūnus Steponas šleivys prieš metus Kaune drąsiai slojo ginti teisme keturis komunarų — Karolį Poželą, Juozą Grefenbergą, Kazį Giedrį ir Rapolą Čarną. Stepono mintys, komunarų mintys — tai liaudies mintys. Motina matė — sūnaus nepalaužė nei Kauno IX fortas, nei Štaulčių kalėjimas. Jis, ir iš ten pabėgęs, liko toks pat nuosirdus ir atviras teisybei, kaip ir ankščiau.

— Gerai, mama... — sūnaus žodžiai nutraukia. Žemė vėl dejavo, kieno tai kojų mindoma. Stiprus smūgiu sudrebino trobą. — Štai polsis, mama... Vėl atėjo.

— Erodai! — motinos akyse ašaros. Verkia vėl jaunesni broliai ir sesutės. Steponas skubiai apkabina motiną ir vienu šuoliu išsoka pro langą į rudens tamsą. Kambaryje jau aidai kurtas šūviai. Girdisi girti, laukiniai šauksmai, keiksmai. 5.000 litų, skirti už Stepono sugavimą, ir vėl drauge su juo pabėgo nuo „darbiškių“ lietuvininkų, šaulių. Nirškite, buožlių saneliai: Stepono nebėra...

...Salėje tylu. Tik gilesnis atsišvepimas aiškiai girdimas tarp mūrinių sienų. Tyli dailininkė Veronika Šleivyte, prisimintusi šturplius savo šeimos praetisius momentus. Jos akys žvelgia į paveikslą, į paprastą, šlaudinę kai-

mo bakžę, kurioje įvyko visa tai, apie ką Veronika ir papasakojo savo gausiems lankytojams jubiliejinėje dailės parodoje Kupiškėje.

— Ir visuomet, kada beparvažiuočiau į gimtuosius Viktoriškius, kada bepažvelgčiau į pirkelės peršautas sienas, man akyse atsisloja brolis Steponas visu savo ūgiu, visa savo sielos galybe ir teisingumu... — dailininkės balsas dreba. Ji jaudinasi. — Dabar nežinau, kur jis. Didžiojo Tėvynės karo metu dingo be žinios...

Nedrįstu ir aš prasitarti. Tik dar nuosekliau ir nuoširdiau žvelgiu į paveikslus, į kairinius, kuriuos Veronika Šleivyte išvedė į platesnį gyvenimo horizontą, pateikė juos liaudžiai. Kiek reikia turėti širdyje šviesos, tauromo, kilnumo, kad, atsisakant sau poilsio, ramybės, tiek padaryti gero, švelnaus paprastame popieriuje. Aš esu tikras, kad tik iš liaudies gelmių, iš jos sveikų, nepažeistų nei religijos, nei kitų piktybių galinčio medžio šaknų prasikėlė į paviršių šis puikus, nuostabus augalas. Tik jauna ir dar syki jauna širdis gali atskleisti žmonėms panašius meno lobius, kurie bus suprantami tik liaudžiai. Bet gi ne per vieną, ne per du metus visa tai buvo pasiekta.

„O kad taip peržvelgus dailininkės — kupiškėnės kairybini gyvenimo kelią? — kilo neįsami mintis, besizvalgant man šioje paveikslų parodoje.“

Tegu tad prašneka dailininkės gyvenimas ir vaisingoji kūryba jos pačios lapomis...

...Gimiau 1906-aisiais metais gruodžio 6 dieną Antašavoje. Šeimoje mūsų buvo keturiolika būrų. Kalvis — tėvas dirbo daug, norėdamas išmaitinti tokią šeimą. Mokslus pradėjau nuo buožlių ban-

dos — piemenaudama. Ir tik vėliau, žiemos metu, tegalėjau po truputį pavarčyti ir mokyklinių knygelių. O labiausiai man patikdavo piešimo pamokos.

Baigusi Darsutiškių pradinę mokyklą, metelius pavarsčiusi turtingųjų ūkininkų klemų vartus, aš pagaliau peržengiau Kupiškio vidurinės mokyklos slenkstį. Ir tik mūsų mamos rūpestiai, vyresniosios seseris Onos pasiaukojimas man sudarė sąlygas nors vienai iš visos šeimos siekti savojo tikslo — mokslo. Bet... Viena bėda — ne bėda, — sako liaudies priežodis. Baigiau tai baigiau vidurinę mokyklą, o toliau ir nebeužteko pinigų mokyti. Ir taip aš turėjau stovėti darbo. Taip 1923 metais pradėjau mokytojauti Kadary kaimo mokykloje, negaudama atlyginimo, bet už tai labiau emiau tikėti savo energija, jaunyste, jėgomis. O vis dėlto kažko tai truko mano gyvenime, mano mokytojos darbe. Ir aš supratau: mane viliojo ir traukė menas — dailė.

Dar namuose, ilgaisiais žiemos vakarais besėdint ir bestebint vyresniąją seserį Oną, besluvinėjančią, bemezgandį įvalius rankdarbius, man kur tai širdies kampe lyje sužibėjo menkutė kibirkštėlė tos miltės dailės. Ši kibirkštis vis ruskėjo, plėtėsi, liepsnojo, ir 1924 metais sėkmingai patekau į Kauno Meno mokyklos grafikos studiją. Tačiau ir čia niekas man liūty nedailijo veltui: aš, pradėjau dirbti Žemės ūkio ministerijoje braižytoja. Pagaliau baigta ir Meno mokykla.

Nuo šiol manęs laukė darbas klerikalinėje „Vaikelio Jėzaus draugijos“ našlaičių mergaičių amatų mokykloje. Žinoma, aš pati

(Nukeliai 4 psl.)

Nuotraukoje: dailininkė V. ŠLEIVYTĖ.

RAJONO KOLŪKIŲ SOCIALISTINIO LENKTYNIAVIMO REZULTATAI GYVULININKYSTĖS PRODUKTŲ GAMYBOJE 1961 m. spalio mėn. 1 d.

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Realizuota			Vidutinis primelžimas iš 1 karvės kg.			
		Mėsos 100 ha naudmenų (cni)	Kiaulienos 100 ha ariamos (cni).	Primelžta pieno 100 ha naudmenų (cni)	Primelžta nuo metų pradžios	Per atitinkamą 1960 m. laikotarpį	Už ataskaitinį mėnesį	Padidėjo * Sumažėjo - už mėnesį
Kupiškio raj. I grupės kolūkių socialistinių įsipareigojimų vykdymo žinios								
1	"Tarybinis pirmūnas"	44,4	35,5	307,1	2185	2634	264	- 113
2	"Salamiestis"	28,5	30,2	301,1	2442	2446	344	* 32
3	"Nemunas"	38,9	44,5	283,9	2311	2276	272	- 37
4	Byčių parod. b. a.	31,4	29,1	258,0	2169	2115	302	- 46
5	"Alizava"	28,2	30,8	216,2	2036	2397	248	- 44
6	"Noriūnai"	18,4	22,4	213,5	1741	1739	281	* 26
7	"Aušra"	25,8	22,9	195,8	1806	1982	268	- 49
8	"Neris"	25,6	28,1	181,2	1744	1739	204	- 39
9	"Pergalė"	29,1	27,5	178,4	1834	1982	242	- 40
10	"Antašava"	24,0	45,1	178,0	1508	1740	200	- 94
11	"Naujas gyvenimas"	25,0	24,3	171,5	1640	1973	303	- 44
12	"Gegužės Pirmoji"	29,3	30,8	166,0	1438	2193	241	- 24

Kupiškio raj. II grupės kolūkių socialistinių įsipareigojimų vykdymo žinios							
1	"Aukštupėnai"	19,9	24,5	189,6	1569	1431	227 - 36
2	"Šviesa"	16,4	20,9	171,0	1579	1695	203 - 74
3	"Vėžionys"	12,5	14,5	167,7	1421	1609	193 - 50
4	"Pirmūnas"	28,6	36,8	166,8	1615	1544	245 * 8
5	"Pirmoji vaga"	34,1	34,2	161,8	1603	1715	240 - 91
6	"Vienybė"	16,0	10,9	161,0	1605	1547	212 - 46
7	"Lėvuo"	12,4	9,4	156,3	1317	1444	194 - 18
8	"Laisvė"	16,1	11,9	152,2	1546	1549	222 * 31
9	"Šetėkšna"	4,6	5,4	149,2	1539	1774	225 - 66
10	"Ateitis"	21,2	20,2	149,1	1344	1611	191 - 40
11	"Vedrupys"	14,6	15,4	139,4	1357	1376	183 - 7
12	"Juodpėnai"	19,4	14,4	138,9	1109	1485	171 - 26
13	"Tiesa"	31,2	35,5	127,5	1127	1395	221 - 13
14	"Žadeikiai"	23,6	13,5	116,8	1285	1558	237 - 5
15	"Pakupys"	23,0	17,5	113,8	1350	1610	210 - 76
16	"Atžalynas"	14,3	17,9	107,6	967	1583	122 - 108
Viso II grupėje:		19,4	18,6	148,1	1410	—	208

Kupiškio raj. III grupės kolūkių socialistinių įsipareigojimų vykdymo žinios							
1	"Laukminiskiai"	10,8	8,7	147,0	1467	1544	260 * 17
2	"Mituva"	16,8	16,2	136,9	1331	1385	184 - 39
3	M. Melnikaitės v.	19,6	23,0	136,1	1778	1674	259 - 25
4	"Lukonys"	20,0	19,0	131,5	1269	1348	193 - 16
5	"Aukštaičiai"	13,3	16,4	131,3	1412	1484	205 - 27
6	"Pyvesa"	27,4	23,5	124,6	1094	1280	215 - 41
7	"Adomyne"	10,6	7,7	124,6	1439	1096	224 * 70
8	"Masų rytojus"	8,2	6,1	106,5	1290	1223	194 - 32
9	"Sakalas"	15,3	10,1	106,2	1204	1030	214 * 82
10	"Uoginiai"	19,5	31,1	102,1	1017	1493	158 - 78
11	"Palanga"	11,0	12,7	99,4	1231	1469	254 * 4
12	Mičiurino v.	10,6	15,1	98,4	1162	1348	167 - 45
13	"Skodūnys"	13,4	12,9	91,2	1075	1313	182 - 66
14	"Švyturys"	25,3	26,9	89,2	1112	1554	210 - 36
15	"Žalgiris"	12,7	11,7	86,6	914	1382	145 - 52
16	"Bugailiškiai"	12,0	12,7	70,6	810	1309	136 - 122
Viso III grupėje:		14,8	14,9	112,8	1245	—	201

Viso kolūkiuose: 19,8 20,0 151,5 1494 1642 221 - 28
* — daugiau, — mažiau

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

GYVENIMO DŽIAUGSMAS

(Atkelta iš 3 psl.)

praėjau pakankamai dygų gyvenimo kelią tiek jaunystėje, tiek dar ir pačioje vaikystėje. Todėl man buvo ypač artimas ir brangus, gerai suprantamas našlaičių gyvenimas. Škaudu buvo žiūrėti į šioms mergaitėms daromas skriaudas. Prieš tai aš pradėjau protestuoti. Ir ką gi, vietoje to, kad išklasytų mano skundus, draugijos valdyba ir mokyklos vadovybė atleido mane iš mokytojos pareigų, kadangi „mokytoja Steivytė savo pasaulėžiūra neatitiko mokyklos dvasios.“ Taip buvo rašoma Lietuvos Aido Nr. 518, 1938. XI. 15.

Atleidimas manęs labai nenukrete. Aš išstikinau, kas sloja už paprastą liaudį ir kas prieš ją, kas tikrai liaudies sąnūs, tautos patriotai, ir kas tik dangstosi ta skraiste.

Visa tai pergyvenusi ir pamatčiusi tiek netiesos, aš griebiausi kurybos. Taip norėjosi nors menkų dalelę perduoti liaudžiai viso to, kas ją supa, kuo ji gyvena ir ko siekia. Pirmieji mano žingsniai ir buvo mūsų namų aplinka, mamos kasdieniniai rūpesčiai, gamtos vaizdai. Iš jų vertingiausi grafikos srityje — „Butės skulptai“, „Per antrą“, „Žiemą“, „Kanklininkas“, „Laisvalaikis“, „Kaimo malanas“ ir kiti. Mėginau ir angliniu pieštuku. Labiau pavykę yra „Laiškas dukrelei“, „Sunki našta“, „Skurdas“, „I keilione“, „Prievara iš namų“, „Vėpėja“ ir kiti.

Tarybinė 1940-ųjų metų vasara atnešė man naujų jėgų. Aš pradėjau dirbti buvusiame „Vaikelio Jėzaus draugijos“ mokykloje, kuri dabar jau vadinasi V-a ja amatų mokykla. Direktoriaus pareigos nenutildė man pradėtus kurybos — dabar mėginau savo jėgas psichologinėje tapyboje. Tik fašistų įsiveržimas nutraukė mano mėgamą darbą. Teko slapstyti nuo okupantų.

Tarybinė Armija išvadavo Lietuvą! Ši žinia lyg laisvės paukštis pasibeldė į mano širdį, atgai-

vino kūrybines jėgas. Visa kūryba dabar jau žydėjo ir kvepėjo laisvės ir laimės gėlėmis, skatino visus gyventi, džiaugtis. Aš taip pat džiaugiausi kiekvienu savo naujagimiu — kiekviena kūrybine pergale. Pagaliau galėjau tikrai dirbti ir kurti savo liaudžiai! Pasirodė vienas po kito mano sukurtyti natūrmortai: „Gelių puokštė“, „Saulėgrąžos“, „Tėviškes langas“, „Tan, molin“, „Pro studijos langą“ ir eilė kitų. Vis labiau traukia mane į gamtos platybes, jos grožį. Ir visur, kur tik bekurčiau gamtos priglobstyje, aš mačiau žmogų — visų gerųjų kūrėją. Peizažams medžiagą lmu iš gimtosios Aukštaitijos lygumų, kalvų, vis labiau suartėję su mūsų mietaja Baltijos jūra. Iš geriau pavykusių laikau — „Antašavos tiltas“, „Mano tėviškė“, „Rugiapūtė tarybiname ūkyje“, „Kanno HES“, „Žvejų bazė Vanagųpyje“, „Palangos pajūryje“ ir kiti.

Tačiau kur bedirbiau, ką beveikčiau, mano mintys gimtinės laukuose kartu su srauniančia Pyvesos upele čiurlena, veržiasi, vis ieško naujų vaizdų. Aš kuriu liaudžiai, nes iš jos semiuosi visos kūrybines, moralines jėgas. Štai kodėl aš ir vėl lankausi čia, savo gimtajame Kupiškėje, vėl ir vėl susijaudinusi susitinku su pažįstamais ir nepažįstamais rajono žmonėmis, gyvenu jų bendromis mintimis, siekimais. Juk visa tai ir yra mano kūrybos pagrindas. Paroda, skirta mano 55-osioms amžiaus ir 25-osioms darbo metinėms atžymėti man atnešė daug malonių minučių, daug šiltų susitikimų. Kiekvienas atsilankantis, o jų gana daug čia yra, stengiasi suprasti mano kūrybą, nuosirdžiai dalinasi mintimis, pareiškia savo nuomonę. Kaip gi nesidžiaugti tada, jei tave supranta tie žmonės, dėl kurių tu ir gyveni, ir dirbi. Ir kaip būna brangus man tas paprastas žmogaus užrašytas arba žodžiu išartas: „Nuosirdus ačiū, dailininke“.

O tai ir yra mano gyvenimo džiaugsmas.

LIAUDIES UNIVERSITETE PRASIDEDA NAUJI MOKSLO METAI

Pastaruoju metu vis didesni užmoji mūsų respublikoje įgauti liaudies universitetą. Su kiekvienais metais į liaudies universiteto lankytojų gretas įsileja vis daugiau ir daugiau rajono dirbančiųjų.

1961–1962 mokslo metais, be Kupiškio liaudies universiteto, veiks dar 9 šio universiteto filialai: Subačiuje, Simonyse, Alizavoje, Antašavoje, Čivonyse, Adomyne, Noriūnuose, Virbališkiuose ir Maksvyčiuose. Kaimo ir miesto darbo žmonės šiais mokslo metais turės galimybę pagilinti savo žinias visuomeninių, politinių mokslų fakultete, sveikatos apsaugos, jaunimo, ateistiniame, žemės ūkio, tautų draugystės ir pedagoginiame fakultetuose. Į paskaitinį darbą minėtuose fakultetuose įsijungs geriausi lektoriai iš mokytojų, gydytojų ir žemės ūkio specialistų tarpo.

Jau pirmadienį, t. y. spalio 9 d. 20 val. kinoteatro „Aušra“ patalpose įvyks jaunimo fakulteto užsiėmimas, kuriame pasakaita tema „Didžioji komunizmo statybos programa“ skaitys Lie-

tuvos KP Kupiškio rajono komiteto lektorius-konsultantas J. Kavoliūnaitė.

Liaudies universiteto taryba kviečia kupiškėnus skaitlingai ir aktyviai dalyvauti liaudies universiteto darbe ir šiais, naujaisiais mokslo metais.

A. GRIZAS
Rajoninės liaudies universiteto tarybos pirmininkas

ATITAISYMAS

„Stalino keliu“ laikraščio 3. m. rugsėjo 30 d. numerįje, straipsnyje „Biltninkystė — pajaminga ūkio šaka“, dėl korektoriaus kaltės įsibrovė klaida. Straipsnyje minimas biltninkas A. Jasaitis. Turi būti A. Jasūnas.

Redaktorius S. ZAUKA

Ekranas

K. t. „AUŠRA“

„NAUJA SENO KAREIVIO ISTORIJA“, spalio 7 ir 8 d. d.
„ANT GYVENIMO SLENKŠČIO“, spalio 10 ir 11 d. d.
„LIAUDIS ATBUNDA“, spalio 12 ir 13 d. d.
„MYLIU TAVE, GYVENIME“, spalio 14 ir 15 d. d.
„KANONADA“ (lietuvių), spalio 17 ir 18 d. d.
„NUOSPRENDIS“ (prancūzų), spalio 19 ir 20 d. d.

Pil. Urmonas Jonas, Marcelijono s., gyv. Joniškėlyje, išleis išuokos bylą pil. Urmonienai - Kibildytei Pranei, Jono d., gyv. Kupiškėje, Gedimino g-vė Nr. 110. Bylą nagrinės Kupiškio raj. liaudies teismas.

Sportas

PAGALIAU... PERGALĖ

Kiekvieną kartą kupiškėnai — futbolo mėgėjai į savąjį stadioną renkasi pasižiūrėti futbolo rungtynių su viltimi, kad mūsų futbolo komanda laimės. Ir kaip jie pergyvena pastarųjų nesėkmes, kurių šį sezoną

tinį sezoną tikrai buvo nemažai. „Sporto“ laikraštis tokias žaidė kaip niekada ryžtingai — ėmė vadinti „sirgaliais“. Na, bet ši ohroniška liga nėra jau taip baisiai pavojinga...

Prieškę futbolo rungtynių žiūrovai jau susitaikė su nuolatiniu saviškių pralaimėjimu — Kupiškio KER futbolininkai šią vasarą pralaimėjo Kurėnams, Kovarskui, o neseniai — Anykščiams. Tačiau kaip ir į kiekvienas rungtynes, taip ir praėjusį sekmadienį į stadioną jie rinkosi su viltimi, kad, gal būt, mūsų žaidėjai laimės prieš Šeduvos futbolininkus. Ką gi, šį kartą viltys išsipildė. Štai kodėl žiūrovų veidai nušvito, jie davo, tur būt, saviškiams už jų anksčiau patirtus pralaimėjimus.

Ir tikrai, praėjusį sekmadienį

ni Kupiškio KER futbolininkai žaidė kaip niekada ryžtingai — ryžtingai ta prasme, kad tempą, energiją, žvalumą jie išlaikė per visą rungtynių laiką. Puičiai šiose rungtynėse pasirodė puolimo dalyvavę Edvardas Jurkėtas, keturis kartus svečių vartininką M. Vasiljevą priverkę kamuoli išimti iš tinklo. Gal ir ne nuo jo smūgių gerokai suplyšo vartų tinklai, bet nauji tikrai reikalingi... Pergalė prieš šeduviečius rezultatu 4:2 (1:1) visiškai patenkino „sirgalius“. Rezultatas, žinoma, galėjo būti dar geresnis (tiesa, dr. Šamūnai?), tačiau jei taip kiekvienas rungtynes Kupiškio futbolininkai laimėtų, jiems prikaltauti gal ir netektų.

F. JANKAUSKAS

STALINO KELIU

4 psl. 1961 m. spalio 7 d.